

ՅՈՒՀԱՆՆԷՍ
ԿԱԹՈՒՂԻԿՈՍ
1831

Յխուսի Քրիստոսի ծառայ Տէր Յովհաննէս կաթողիկոս եւայլն . . . ¹⁾:

Գերապատիւ Սիմէօն Արքեպիսկոպոսի Բզնունչոյ:

Քաջայայտ է սրբազնութեան ձերուձ; թէ ի սկզբանուէ անտի մինչեւ ցվերջին ժամանակիս, անխոհեմութեան ձերոյ, և ձերայոցդ Համայնոհից. զիսրդ է մեր վարեալ ընդ ձեզ, չեն մեզ կամք ուրոյն ուրոյն զետեղել աստանոր, թէ քանք քաղցրութեամբ վարեցաք ընդ ձեզ, անդ Թիֆլիզ քաղաքի. զիսրդ ուղեւորեցաք զձեզ ի Ռուսաստան, թողցուք ի լուութեան. զեղանակն վարելոյ ձեզ ընդ մեզ. ի վախճանի սրպիսի գզվանօք ընկալաք զձեզ ի սուրբ աթոռս մեր և յոր աստիճան խնամս և ի պատուի ունէաք զձեզ. զայս ամենայն թողցուք ի լուութեան. զի ամենայն լաւապէս յայտնի է ձեզ և ամենեցունցն առ Հասարակ. յորոյ պատճառն ոչ այլ ինչ է, եթէ ոչ ալեորեալ ծերութիւն ձեր, և Հասակակից եղբայրութիւնդ: Բայց սրբազնութիւն ձեր զքնչ տրիտուր մատուցիք մեզ մերոցս այսքան խնամոց: Սիայն զայն, զի զուք միաբանեալ Հաճոականացն՝ ձեզ. և չղփացեալ ասութեամբք նոցա, ի վախճանի չղացաք զչարիս, որք կարի հեռի են ի յստակ և մաքուր խղճէ մտաց: Գուք զանցեալ զմիօք և զբարերարութեամբք մերօք: Պարտ էր ձեզ գօնեայ խնայել յանուն սրբոյ աթոռոյ մերոյ և Հայրապետութեան: Հաստատելոյ յանուն կայսերական մեծութեան, և ոչ գլխովին Հանել ի ծայր խայտառակութեան, այլ այսու ամենայնի և մեք աշակերտ Քրիստոսի գոլով և զնորայն ունելով տեղի, խնայեալ ի ծերու-

¹⁾Թէեւ այս կոնդակը և պատասխանը Շամախու պատմութեանը չեն վերաբերում, բայց իրրեւ այն ժամանակի սանցից վկայ, արտադրելի այս սեղ: